

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 3. června 2020 ve věci

odsouzeného: **Lukáš Č.**, narozený dne xxx v Písku,

trvale bytem xxx,

toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Vazební věznici Praha – Pankrác,

pro přípravu zločinu podvodu podle § 20 odstavce 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, § 209 odstavce 1, odstavce 5 písmena a) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku,

takto:

Podle § 283 písmena d) zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, se návrh odsouzeného Lukáše Č., narozeného xxx, na povolení obnovy řízení ze dne 28. 11. 2019 v trestní věci u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 48 T 4/2017, zamítá, neboť nebyly shledány důvody obnovy řízení podle § 278 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním.

Odůvodnění:

1. Odsouzený Lukáš Č. byl v tomto trestním řízení uznán vinným a odsouzen pro přípravu zvláště závažného zločinu podvodu podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku k § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 3 let a 6 měsíců, pro jehož výkon byl odsouzený zařazen do věznice s ostrahou. Dále byl odsouzenému uložen taktéž trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodní společnosti, a to na dobu pěti let. O vině a trestu odsouzeného Lukáše Č. bylo v tomto trestním řízení rozhodnuto rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 20. 12. 2017, sp. zn. 48 T 4/2017, který nabyl právní moci dne 6. 6. 2018, a to ve znění rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 6. 6. 2018, sp. zn. 9 To 11/2018. Dovolání odsouzeného Č. bylo odmítnuto usnesením Nejvyššího soudu ze dne 30. 4. 2019, sp. zn. 4 Tdo 411/2019.
2. Dne 4. 12. 2019 byl zdejšímu soudu doručen návrh odsouzeného Lukáše Č. na povolení obnovy řízení s tím, že se objevily nové důkazy a poznatky. Důvodem návrhu odsouzeného byla skutečnost, že v původním řízení byl znalkyní MUDr. Němcovou označen za osobu, která netrpí xxx, pročez řízení ve věci bylo konáno výrazně v jeho neprospěch. Od té doby bylo řadou jiných lékařů potvrzeno, že předmětnou poruchou trpí, pročez znalecký posudek vyhotovený MUDr. Němcovou byl zjevně chybný. Konkrétně odsouzený v rámci veřejného zasedání odkázal na znalecký posudek vypracovaný znalcem MUDr. Jířím Švarcem pro účely jiného trestního řízení, jehož závěry nebyly známy v době, kdy bylo v této trestní věci zdejším soudem (potažmo odvolacím soudem) rozhodováno o vině a trestu pro odsouzeného Lukáše Č.. Závěrem odsouzený uvedl, že výše uvedené skutečnosti výrazně ovlivnily celé řízení. V rámci svého návrhu odsouzený zmiňoval taktéž neblahý vliv věznění na jeho zdravotní stav, který se dle jeho slov od doby nástupu do výkonu trestu odnětí svobody rapidně zhoršil.

Obhajoba v rámci veřejného zasedání upozornila zejména na tu skutečnost, že pokud znalecký posudek zpracovaný MUDr. Jiřím Švarcem pro účely řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 8 pod sp. zn. 2 T 63/2016 byl prováděn v rámci odvolacího řízení před Vrchním soudem v Praze, stalo se tak v rámci veřejného zasedání konaného dne 6. 6. 2018, kdy však konečná verze předmětného znaleckého posudku byla Obvodnímu soudu pro Prahu 8 doručena až dne 13. 6. 2018, tedy Vrchní soud v Praze v době, kdy znalecký posudek jako listinný důkaz předkládal v rámci veřejného zasedání stranám trestního řízení, nedisponoval konečnou, platnou a originální verzí znaleckého posudku, který byl následně předložen Obvodnímu soudu pro Prahu 8. Dále obhajoba upozornila na skutečnost, že znalec MUDr. Jiří Švarc dospěl k závěru, že odsouzený dlouhodobě trpí xxx, která měla v období od června 2014 do října 2014 významný vliv na jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti. Závěry znalce MUDr. Švarce jsou dle názoru odsouzeného v přímém rozporu se závěry znalkyně MUDr. Němcové, která vypracovávala znalecký posudek pro účely trestního řízení, vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 48 T 4/2017 – tato znalkyně naopak konstatovala, že odsouzený Č. v době spáchání trestné činnosti xxx netrpěl a nedošlo u něho k omezení ani k vymizení rozpoznávacích a ovládacích schopností. Odsouzený tedy uzavřel, že znalecký posudek MUDr. Švarce je novou skutečností, jež byla zjištěna v rámci jiného trestního řízení a ze které v tomto trestním řízení nevycházel ani zdejší soud jakožto soud nalézací, ani Vrchní soud v Praze jakožto soud odvolací. Odsouzený by v rámci obnoveného řízení požadoval vyhotovení ústavního revizního znaleckého posudku ohledně jeho psychického stavu, který by mohl mít vliv i na rozhodnutí soudu o jeho vině žalovaným skutkem, případně na rozhodnutí týkající se uložené sankce.

3. V návaznosti na výše uvedené nařídil zdejší soud v této trestní věci veřejné zasedání, v jehož rámci provedl dokazování jednak výslechem odsouzeného Lukáše Č., dále listinnými materiály založenými ve spisovém materiálu, a to včetně kopie znaleckého posudku vypracovaného MUDr. Jiřím Švarcem, Ph.D. ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 8 pod sp. zn. 2 T 63/2016.
4. Odsouzený Lukáš Č. se předně vyjádřil ke svým osobním poměrům, kdy je aktuálně ve výkonu trestu odnětí svobody ve Vazební věznici Praha – Pankrác. Není pracovně zařazen, aktuálně pobývá na krizovém oddělení, a to v souvislosti se svým nedobrým zdravotním stavem. Odsouzený je v kontaktu se svou matkou a svými dětmi, jeho družka se s ním rozešla. Ve výkonu trestu odnětí svobody se odsouzený léčí s xxx, bylo mu indikováno několik medikamentů, které odsouzený pravidelně užívá. Lékařská vyšetření odsouzený absolvuje každé dva týdny, třikrát týdně dochází za psychologem. Psychiatricky se odsouzený dle svého vyjádření léčí již od roku 2010, jednou za 2 – 3 měsíce docházel k lékařce MUDr. Dufkové, která mu předepisovala medikaci. Odsouzený využíval i služby psychologa a v roce 2017 byl dvakrát hospitalizován na lůžkovém oddělení psychiatrické léčebny. Dále odsouzený sdělil, že ač byl svými lékaři poučován o nutnosti abstinence alkoholu a jeho negativních účinků v případě jeho užívání společně s předepisovanými medikamenty, tímto poučením se bezvýhradně neřídil. Dle svých slov se odsouzený neopíjel, alkohol nepil nikterak nezřízeně, některé léky navíc ani nejsou spojeny s nutnou abstinencí. Odsouzený taktéž zmínil, že jeho zdravotní stav se v souvislosti s výkonem trestu odnětí svobody zhoršil a pobyt ve výkonu trestu odnětí svobody má na něho nedobrý vliv.
5. Soud dále během veřejného zasedání provedl **listinné důkazy**, jež měly vliv na jeho rozhodnutí o návrhu odsouzeného na povolení obnovy řízení.
6. Ze sdělení Nemocniční lékařské komise č. 2 Zdravotnické služby Vězeňské služby ČR ze dne 10. 10. 2019 bylo zjištěno, že odsouzený se dle jeho dokumentace léčí pro diagnostikovanou poruchu přizpůsobení a pro bipolární afektivní poruchu, kterou má v anamnéze. Komise dále ve zprávě konstatovala, že za aktuální situace je Vězeňská služba ČR schopna poskytnout odsouzenému Č. adekvátní lékařskou péči.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Jančárková

7. Z lékařské zprávy MUDr. Hutky ze dne 16. 7. 2019 bylo zjištěno, že odsouzený se tohoto dne podrobil vyšetření na psychiatrické ambulanci Vazební věznice Praha – Pankrác. Odsouzený byl shledán lucidním, orientovaným, bez sebepoškozovacích tendencí s tím, že je depresivně a úzkostně laděný. Odsouzenému byla taktéž předepsána medikace s tím, že má v anamnéze uvedenou bipolární afektivní poruchu.
8. Ze sdělení komise Vazební věznice a ústavu pro výkon zabezpečovací detence Brno ze dne 14. 10. 2019 bylo zjištěno, že odsouzený byl na psychiatrické oddělení přijat dne 26. 9. 2019 na doporučení ambulantního psychiatra. Zpráva uvádí, že odsouzený se dle jeho dokumentace léčí pro diagnostikovanou poruchu přizpůsobení a pro bipolární afektivní poruchu, kterou má v anamnéze. Komise dále ve zprávě konstatovala, že za aktuální situace je Vězeňská služba ČR schopna poskytnout odsouzenému Lukáši Č. adekvátní lékařskou péči. Ze sdělení citované komise ze dne 30. 10. 2019 se dále podává, že odsouzenému byla během výkonu trestu diagnostikována porucha přizpůsobení. Odsouzený má v anamnéze taktéž bipolární afektivní poruchu – o té však ústav nemá bližších informací, a to ani o délce jejího trvání, ani o jejím spouštěcím mechanismu. Porucha přizpůsobení odsouzeného se projevuje jeho depresivním laděním, plačtivostí a pocitu beznaděje a bezvýchodnosti. Spouštěcím mechanismem poruchy přizpůsobení bylo izolování odsouzeného ve výkonu trestu odnětí svobody. Ze zprávy dále vyplývá, že Vězeňská služba ČR je schopna poskytnout odsouzenému Č. adekvátní lékařskou péči.
9. Z propouštěcí zprávy Vazební věznice a ústavu pro výkon zabezpečovací detence Brno ze dne 5. 11. 2019 bylo taktéž zjištěno, že odsouzenému Lukáši Č. byla během výkonu trestu diagnostikována porucha přizpůsobení, přičemž odsouzený má ve své anamnéze uvedenou taktéž bipolární afektivní poruchu. Ze zprávy dále vyplývá, že odsouzený se dle jeho dokumentace na svobodě léčil s xxx – při pobytu na psychiatrickém oddělení však dle zprávy v klinickém obraze odsouzeného dominovaly projevy poruchy adaptace. Tyto projevy se během hospitalizace nepodařilo zcela eliminovat, odsouzený byl depresivně laděný, ale bez sebevražedných a sebepoškozovacích tendencí. S největší pravděpodobností nelze očekávat, že by se ve výkonu trestu odnětí svobody podařilo zcela eliminovat adaptační potíže odsouzeného, neboť ty byly vyvolány právě jeho uvězněním a souvisejí s pobytem odsouzeného ve věznicí. Zpráva doporučuje umístění odsouzeného v menším, klidném kolektivu na krizovém oddělení, eventuálně změnu věznice. Léčení odsouzeného ambulantní formou je dle zprávy dostačující.
10. Z lékařské zprávy Vazební věznice Praha – Pankrác ze dne 15. 11. 2019 vyplývá, že diagnózou poškozeného je adaptační porucha – porucha přizpůsobení, která souvisí s pobytem odsouzeného ve výkonu trestu odnětí svobody, přičemž dle zprávy ze dne 16. 3. 2020 je odsouzený dle lékařské dokumentace v současné době léčen pro bipolární afektivní poruchu s fází mírné deprese. Porucha byla diagnostikována dle klinického vyšetření odsouzeného. Odsouzený je léčen medikamentózně.
11. Soud provedl dokazování rovněž zprávou o návštěvě Vazební věznice Praha 4 – Pankrác konané dne 15. 1. 2020 MUDr. Evou Matyášovou, předsedkyní podvýboru pro ochranu práv osob omezených na svobodě Parlamentu ČR, která v rámci uvedené návštěvy byla v kontaktu s odsouzeným, rovněž se seznámila s lékařskou péčí, která je odsouzenému ve výkonu trestu odnětí svobody poskytována, a konstatovala, že považuje za nevyhovující režim předepisování léků, přičemž dle jejího názoru je zřejmé, že psychický stav pacienta je neuspokojivý.
12. V opisu z evidence rejstříku trestů má odsouzený čtyři záznamy o odsouzeních v trestním řízení, přičemž poslední záznam se týká trestné činnosti řešené v této trestní věci vedené Městským soudem v Praze pod sp. zn. 48 T 4/2017.

13. Ze znaleckého posudku č. 1151 ze dne 2. 6. 2018, z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, vypracovaného MUDr. Jiřím Švarcem, Ph.D., se podává, že znalec v rámci posudku vycházel ze spisového materiálu vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 8, ze znaleckého vyšetření odsouzeného Lukáše Č. a ze zdravotnické dokumentace MUDr. Dufkové, lékařky odsouzeného, která mu poskytla zdravotnickou dokumentaci, a to ze zpráv ze dne 14. 5. 2014, 24. 9. 2014 a 16. 3. 2015. Znalec tyto zprávy MUDr. Dufkové nijak nehodnotil, nikterak nepracoval se znaleckým posudkem MUDr. Němcové, vypracovaným pro účely trestního řízení vedeného Městským soudem v Praze pod sp. zn. 48 T 4/2017, ani se nijak nevyjadřoval k jeho závěrům. Znalec v posudku konstatuje, že odsouzený se léčí pro bipolární afektivní poruchu, přičemž duševní stav odsouzeného nelze přesněji specifikovat toliko na základě dvou návštěv psychiatra MUDr. Dufkové ze dne 14. 5. 2014 a ze dne 14. 9. 2014. Znalec odhaduje, že v období od června do října 2014, kdy docházelo k trestnímu jednání posuzovanému Obvodním soudem pro Prahu 8, byly rozpoznávací a ovládací schopnosti odsouzeného podstatě sníženy, a to v důsledku chorobných nálad v rámci bipolární afektivní poruchy. Znalec dále uvedl, že v remisi odsouzený žádnou duševní poruchou netrpí.
14. Z usnesení Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 29. 6. 2018, sp. zn. 2 T 63/2016, které nabylo právní moci dne 14. 8. 2018, vyplývá, že trestní stíhání odsouzeného bylo v tomto trestním řízení zastaveno, neboť trest, k němuž mohlo trestní stíhání odsouzeného vést, je zcela bez významu vedle trestu, který byl odsouzenému již uložen v mj. v trestním řízení vedeném Městským soudem v Praze pod sp. zn. 48 T 4/2017.
15. Podle ustanovení § 278 odst. 1 trestního řádu se povolí obnova řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem, jestliže vyjdou najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy už dříve známými odůvodnit jiné rozhodnutí o vině nebo o přiznaném nároku poškozeného na náhradu škody, anebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo k poměrům pachatele nebo by byl uložený druh trestu ve zřejmém rozporu s účelem trestu.
16. Po provedeném veřejném zasedání soud dospěl k závěru, že návrh odsouzeného na povolení obnovy řízení není důvodný. Odsouzený v rámci svého podání a svých návrhů nepředložil žádné nové důkazy nebo skutečnosti, které by mohly odůvodnit povolení obnovy tohoto trestního řízení. Zákon stanoví, na základě jakých skutečností má k povolení obnovy řízení dojít. V této trestní věci však nebyly odsouzeným předloženy žádné nové skutečnosti či důkazy ve smyslu trestního řádu.
17. K argumentaci odsouzeného Lukáše Č. zdejší soud uvádí, že citovaný znalecký posudek MUDr. Jiřího Švarce, Ph.D. nepokládá za novou skutečnost ve smyslu § 278 odst. 1 trestního řádu, která by odůvodňovala vyhovění jeho návrhu na povolení obnovy řízení. S tímto znaleckým posudkem se ve svém rozsudku podrobně vypořádal již Vrchní soud v Praze v rámci odvolacího řízení proti rozsudku zdejšího soudu vydanému pod sp. zn. 48 T 4/2017 dne 20. 12. 2017. Vrchní soud v Praze v tomto svém rozsudku ze dne 6. 6. 2018, sp. zn. 9 To 11/2018, k duševnímu stavu odsouzeného a ke znaleckému posudku MUDr. Švarce konstatoval, že se zabýval i otázkou duševního stavu odsouzeného Lukáše Č. v době páchaní trestné činnosti, přičemž i v tomto směru shledal správným závěr Městského soudu v Praze o plné trestní odpovědnosti odsouzeného za popsané protiprávní jednání. V tomto kontextu bylo vycházeno jednak ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie a psychiatrie, vypracovaného znalci PhDr. Petrem Goldmannem a MUDr. Marcelou Němcovou, a jednak z osobních výslechů těchto znalců, přičemž znalkyně MUDr. Němcová byla Městským soudem v Praze vyslechnuta dokonce opakovaně poté, co bylo dokazování doplněno výsledkem ambulantní psychiatricky odsouzeného, MUDr. Dany Dufkové. Znalkyně MUDr. Němcová setrvala na svých závěrech

o zachování ovládacích i rozpoznávacích schopností odsouzeného v době páčání trestné činnosti a naopak jednoznačně vyvrátila tvrzení MUDr. Dufkové o bipolární afektivní poruše obžalovaného, která měla být u odsouzeného v minulosti diagnostikována. Z rozsudku Vrchního soudu v Praze lze dále zjistit, že tento soud ve veřejném zasedání provedl listinný důkaz znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, vypracovaným znalcem MUDr. Jiřím Švarcem, Ph.D., v jiné trestní věci, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 8 pod sp. zn. 2 T 63/2016. Vrchní soud v Praze si tento posudek opatřil v elektronické kopii sám, a to konkrétně dne 5. 6. 2018. Ani tento posudek na již učiněných závěrech ohledně přičetnosti odsouzeného dle odvolacího soudu ničeho nezměnil, jelikož znalec MUDr. Švarc vycházel výhradně z lékařských zpráv MUDr. Dufkové, které na rozdíl od znalkyně MUDr. Němcové nikterak nehodnotil, nekonfrontoval je se způsobem léčby, a na jejichž základě pouze odhadl, že odsouzený Lukáše Č. měl v době od června 2014 do října 2014 podstatně snížené ovládací a rozpoznávací schopnosti, a to v důsledku chorobných nálad v rámci bipolární afektivní poruchy. Zároveň znalec MUDr. Švarc uvedl, že v remisi odsouzený žádnou duševní poruchou netrpí a duševní stav odsouzeného nelze přesněji specifikovat toliko na základě dvou lékařských zpráv MUDr. Dufkové ze dne 14. 5. 2014 a ze dne 14. 9. 2014. Taktéž se znaleckým posudkem MUDr. Švarce, o který odsouzený svůj návrh na povolení obnovy řízení opírá, se tedy soudy v tomto trestním řízení náležitě vypořádaly, když závěry MUDr. Švarce byly projednávány během veřejného zasedání, konaného u Vrchního soudu v Praze dne 6. 6. 2018 v návaznosti na odvolání odsouzeného proti rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 48 T 4/2017. Po provedení citovaného posudku jakožto listinného důkazu pak nebylo shledáno, že dokazování v této trestní věci by bylo případně jakkoliv dále doplňovat, či že by se nějakým způsobem měnily závěry, které byly ohledně přičetnosti odsouzeného učiněny na základě posudku MUDr. Němcové a PhDr. Goldmanna. I přes znalost předmětného znaleckého posudku zpracovaného MUDr. Švarcem se odvolací soud v tomto ohledu plně ztotožnil se závěry nalézacího soudu a jakékoliv další doplňování dokazování v tomto ohledu, příp. i revizním znaleckým posudkem, zamítl a závěry nalézacího soudu označil za správné a odpovídající provedení dokazování. Nelze taktéž opomenout, že trestní stíhání odsouzeného Č. nebylo v trestní věci vedené Obvodním soudem pro Prahu 8 pod sp. zn. 2 T 63/2016 zastaveno pro nepřičetnost odsouzeného (tedy z důvodu dle § 172 odst. 1 písm. e) trestního řádu), ale pro neúčelnost trestní sankce, k jejímuž uložení mohlo toto trestní řízení vést (tj. z důvodu ve smyslu § 172 odst. 2 písm. a) trestního řádu). Ani Obvodní soud pro Prahu 8 tak na základě znaleckého posudku MUDr. Švarce nečinil jednoznačný závěr o tom, že by odsouzený Lukáš Č. nebyl pro nepřičetnost trestně odpovědný.

18. Důvodná pak není ani argumentace odsouzeného v tom smyslu, že Vrchní soud v Praze pracoval toliko s kopií a pracovní verzí znaleckého posudku MUDr. Jiřího Švarce. Tento posudek ze dne 2. 6. 2018 sice byl Obvodnímu soudu pro Prahu 8 k jejich sp. zn. 2 T 63/2016 v listinné podobě v rámci poštovní přepravy předložen až dne 13. 6. 2018, přičemž veřejné zasedání u Vrchního soudu v Praze, na němž bylo projednáváno odvolání odsouzeného proti rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 48 T 4/2017, se konalo již dne 6. 6. 2018, avšak obě verze posudku (tj. jak listinná verze doručená Obvodnímu soudu pro Prahu 8 dne 13. 6. 2018, tak i elektronická verze, s níž dne 6. 6. 2018 prováděl dokazování Vrchní soud v Praze) jsou naprosto totožné. Vrchní soud v Praze tedy měl k dispozici originální a konečnou podobou znaleckého posudku MUDr. Švarce, nikoliv toliko pracovní verzi, která by byla odlišná od své konečné verze a tudíž neúčinná, jak uváděla obhajoba odsouzeného. Nadto je zcela irrelevantní, zda tento posudek byl Obvodnímu soudu pro Prahu 8 v listinné podobě doručen až dne 13. 6. 2018. Posudek byl zcela zjevně vypracován dne 2. 6. 2018 a Obvodní soud pro Prahu 8 jím v elektronické podobě disponoval nejpozději ode dne 5. 6. 2018, kdy jej taktéž v elektronické podobě zaslal na vyžádání Vrchnímu soudu v Praze. Na závěrech originálu znaleckého posudku doručeného

soudu dne 13. 6. 2018 pak k žádným změnám nedošlo, protože Vrchní soud v Praze se v rámci odvolacího řízení vypořádal se znaleckým posudkem ve své originální podobě.

19. Nad rámec výše uvedeného pak soud k návrhu odsouzeného Lukáše Č. a jeho argumentaci ohledně psychických problémů v podobě bipolární afektivní poruchy dodává. Z lékařských zpráv vězeňských zdravotnických institucí vyplývá, že odsouzený je aktuálně primárně léčen pro adaptační poruchu – poruchu přizpůsobení, která souvisí s pobytem odsouzeného ve výkonu trestu odnětí svobody a jejímž spouštěcím mechanismem bylo právě uvěznění odsouzeného. Údaje o bipolární afektivní poruše byly zjišťovány především z anamnézy, o které referoval sám odsouzený, a ze zdravotnické dokumentace MUDr. Dufkové, přičemž na základě vyšetření provedených v rámci pobytu odsouzeného ve věznici nelze přesně zjistit, kdy začal odsouzený xxx trpět a co bylo jejím spouštěčem. Ze žádného z dostupných podkladů tedy nevyplývá, že by měla tato porucha (pokud jí odsouzený vůbec trpí) v inkriminované době, tedy době, kdy došlo ke spáchání žalovaného jednání jakýkoliv vliv na rozpoznávací a ovládací schopnosti odsouzeného. Současně je nutné uvést, že zdravotnická dokumentace MUDr. Dufkové ohledně odsouzeného Lukáše Č. čítající dle znaleckého posudku MUDr. Jiřího Švarce celkem tři lékařské zprávy ze dne 14. 5. 2014, ze dne 24. 9. 2014 a ze dne 16. 3. 2015 je značně kusá. I přesto je z ní patrné, že odsouzený nedodržel stanovený léčebný režim, když i přes upozornění ošetřující lékařky na kontraindikaci alkoholu a používané medikace se této kombinaci nevystříhal, resp. z lékařské ordinace odešel značně podrážděný s tím, že si najde jiného psychiatra, který mu tuto kombinaci nebude zakazovat. V tomto srovnání soud musí konstatovat, že závěry znaleckého zkoumání tak, jak byly učiněny znalci MUDr. Němcovou a PhDr. Goldmannem, považuje za výrazně komplexnější vypořádávající se se zdravotním stavem odsouzeného ve všech souvislostech, než kusé lékařské zprávy MUDr. Dufkové i znalecké vyjádření MUDr. Švarce.
20. Soud tedy uzavírá, že nedošlo k předložení důkazů či ke zjištění skutečností dříve neznámých, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení s již známými poznatky odůvodnit jiné meritorní rozhodnutí soudu v této trestní věci. Byla toliko zkonstatována již dříve proklamovaná a taktéž dříve vyvrácená obhajoba odsouzeného. V tomto ohledu je nutné připomenout odůvodnění rozsudku soudu nalézacího i odvolacího, kdy tyto soudy se s uvedenou argumentací odsouzeného podrobně vypořádaly. Všechna tvrzení odsouzeného, jakož i důkazní návrhy, které odsouzený opakovaně učinil v rámci trestního řízení, byly řádně nalézacím soudem vypořádány a zamítnuty v rámci rozsudku zdejšího soudu, rovněž podrobeny přezkumu ze strany Vrchního soudu v Praze na podkladě podaného odvolání, následně byla obě tato rozhodnutí řešena i v rámci řízení dovolacího. Soudy všech stupňů v souvislosti s návrhy odsouzeného opakovaně konstatovaly, že rozhodnutí zdejšího soudu, které bylo následně částečně změněno rozhodnutím soudu odvolacího, je v souladu se zákonem, obsahuje veškeré náležitosti zákonného rozhodnutí, přičemž se soudy vypořádaly jak se skutkovými zjištěními ve věci učiněnými, tak s právní kvalifikací jednání odsouzeného. S ohledem na skutečnost, že odsouzený nepředložil v rámci svého návrhu ze dne 28. 11. 2019, ani v rámci veřejného zasedání ve věci konaného dne 3. 6. 2020, žádné nové důkazy či tvrzení, která by zdejšímu soudu v rámci původního řízení nebyla známa, či by se s nimi soud prvního stupně nevypořádal v původním rozhodnutí, bylo na místě návrh na povolení obnovy podaný odsouzeným zamítnout.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustné podat stížnost, a to ve lhůtě 3 (tří) dnů ode dne jeho oznámení. Stížnost se podává k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze. Stížnost má odkladný účinek.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Jančárková

Praha 3. června 2020

JUDr. Vlasta Langhamerová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Jančárková